

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrto leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po volitvah.

IV.

Razpravljali smo dosle o volitvah na Koroškem, Štajerskem, Goriškem, v tužni Istri in o velevažni in slavni volitvi v Trstu, preostaje nam še Kranjska, v katerej že nekaj časa ni vse tako, kakor bi moralo biti. Dežela Kranjska, ki je po svoji ugodni legi po svojih narodnostnih razmerah, naravno središče vsem drugim slovenskim pokrajinam in bi torej morala biti voditeljica, izgubila je sama krmilo iz rok, ne toliko iz lastne krivde, temveč po oni razkrojujoči sili, ki je pred leti v sorodnej nam kronovini s posebno spretnostjo skoro jednak položaj uprizorila.

To bilo je uzrok, da se ravno dovršene državnozbornske volitve v Kranjski neso vršile z ono točnostjo, z ono disciplino in slogom, kakršna bi se zahtevali in pričakovati smela, to bilo je uzrok, da volitve neso bile take, da bi navdajale rodoljuba z nekaljenim ponosom, pač pa s prepričanjem, da je sovražna sapa, ki veje iz dvorca na Turjaškem trgu pokončala mnogo nadobudnega cvetja in nam tako uničila plod mnogoletnega dela in napora.

Če pogledamo volitve po raznih skupinah na drobno, vidimo takoj, da so se kmetske občine najboljše obnesle. Na vseh voliščih izostalo je samo par volilcev, dve volitvi pa sta bili jednoglasni. Kmetijski volilci ne zanemarjajo svojih pravic, ampak so v tej zadevi jako vestni in brižni, bodoče državnozbornske volitve pokazale bodo naših kmetov brižnost in zavednost celo v večji meri, nego bi utegnili komu ljubo biti.

Ne tako pa v mestih. V mestih, ki se ponasjajo s svojim razumnostvom, z višjo omiko in bi torej morala biti vzgled kmetskim občinam, vlada v tem oziru neka nebriznost, mrzlota, ki ima pa skoro v vsakem mestu druge uzroke. Udeležba ni bila mnogobrojna, v skupini gorenjskih in notranjskih mest, večinoma jedva polovica. Najslabšeji bil je Trzin, kjer je izmed 69 opravičenih volilcev jih prišlo voliti le 16 in to še le po velikem trudu. In še mej to šestnajstoročje uštetja je tudi volitvena komisija, broječa sedem članov.

Največ zanimanja bilo je za volitev v dolenskih mestih in trgih, kjer smo doživeli faktum, ki je le v čudesni Kranjski mogoč, da je vlada

pobijala vladnega kandidata in z vso silo delala za kandidata „c. kr. okrajnih glavarjev in biračev“, kakor ga je nek dovtipnež imenoval. Nečuvana bila je agitacija, nečuvana pa tudi sredstva, ki so se tam doli uporabljala. Za volitve bila je Bela Krajina podobna „obljubljeni deželi“. Ni se sicer cedilo mleko in med po njej, a točilo se je rujno vince brezplačno in pekli so se na različnih mastni kostruni, pečenka pa potem delila ljubljanim volilcem.

A ker take in jednake umetelnosti še neso bile dovolj, trebalo je še kaj premetenejšega. Po pregovori „znati se mora“ dal je okrajni glavar Jagrič 6 podučiteljem volilno pravico, a koravno jim po zakonu nikakor ne pristaja, ter upisal 24 kmetov mej Metliške meščane, ter tako pridobil 30 glasov za Šukljeja. Druge, n. pr. v Rudolfovem ponaredilo se je pismo grofa Hohenwarta in s tem ponarejenim dokumentom sleparilo pri volilcih. Govori se celo, kar pa skoro verjeti ne moremo — da so v Rudolfovem z ožjo volitvijo tako dolgo čakali, da je bil izid z vseh drugih volišč naznanjen in potem še nagnali toliko volilcev, kolikor jih je do večine trebalo.

Mnogo je še tacega gradiva, a ker se vse take podrobnosti itak zbirajo in bode o tem še govor na javnem mestu, ne zdi se nam potrebno, tratiti časa s takimi izrastki prožnosti in spravljivosti, to pa moramo izpovedati, da po občnem mnenju jednake volitve še ni bilo, odkar je bil Vesteneck v deželi, odkar so se bile zvršile znane zloglasne volitve, o katerih smo čestokrat ponavljali, da so prislepargene.

Kar se tiče posamičnih mest in trgov, držala se je Ribnica najboljše, jako presenetilo pa nas je Krško, ki je pri ožji volitvi oddalo 23 glasov za Šukljeja. Ker si ne moremo misliti, da bi bil upliv tamošnjega učitelja, ki je nedavno rekel, da je Avstro-Ogerska b. . . ., učitelja, kateremu je nekdo na ulici tako trdno birmo zavezal, da se je vseh pet prstov na lici poznalo, mej Krčani mero dajen, pripisovati moramo omenjeno število glasov uradnikom in g. okrajnega glavarja pritisku. Priznati moramo, da so Kočevci in sploh dra. Wurzbacha prijatelji in somišljeniki jako vrlo ravnali, da je tudi Rudolfovo dalo lepo število glasov, da bi pa bili od Kostanjevice in Višnjegore več pričakovali.

A v slednjih dveh mestih ostalo je še nekoliko stare nemškutarije, ki je sedaj bruhnila na dan.

Glede Metličanov in Črnomalčev je najboljše, da se molči, kajti proglasili so, da so zmagali „katoliški Slovenci“. Pustimo jim to, „ladko“ vero, da imajo za katolicizem monopol in ne zavidajmo jim prijetnega spomina na pretekle dni, marveč pečamo se še nekoliko z volitvami v našem veleposestvu.

Ko so bile pred dvema letoma volitve za deželni zbor kranjski, ko se je takrat nagnila zmaga nekoliko na našo stran in je trebalo le zavreči par ne zakonitih glasov, a se to ni storilo, marveč sklenil osodepolni kompromis — prvi začetek politiki nizdolu — izrekli smo na tem mestu, da se dolgo več ne bode dosegel tak uspeh, kajti gospodje, ki so takrat delali za nas, postali so nevoljni, videč, da je bil njih trud zaman in da se s tolikim naporom pridobljena zmaga lahko miselno vrže pod mizo.

Danes so naše besede že resnica. Letos, ko se je po cerkvah molilo za volitev srečen izid, ko so bile volitve nekako merilo sil na levi in na desnici, letos, ko se važnost volitev nikakor zanikavati ne more, pokazalo se je veleposestvo kranjsko jako mlačno. Izostalo jih je od volitve 17, naša stranka pa je za 24 oziroma 26 glasov ostala v manjini. Tolik razloček v dveh kratkih letih, in kar je še bolj čudno, mej izostalimi bil je tudi grof Pace, akoravno si ljudje na uho šepetajo, da ima Logaški grof Pace glavno krmilo deželne vlade v rokah! Pa kdo bi se zanimal za volitev v veleposestvu, ki voli samo 2 poslanca, „sport“ na Dolenskem je važnejši, kajti tamkaj doli voli se sicer samo jeden poslanec, a ta je poslanec deželne vlade kranjske, katera krvavo potrebuje svojega zagovornika.

In tako je prišlo, da je vlada vrgla eminentno vladnega kandidata grofa Margherija in mirno gledala, da sta se izvolila Žvegelj in Taufferer, ki bodeta pomnožila število levičnikov in nasprotnikov grofa Taaffeja vlade. To je najnovejša vladna modrost! Kdor je ne razume, mu ne moremo pomagati, kajti mi je sami ne umejemo. Tolažimo pa se s tem, da je ta modrost zopet zjediniła naše vrste, očvrstila našo stranko in da bode naposled nekateri prišli do spoznanja, da so delali račun brez krčmarja.

LISTEK.

Viktor Hugo.

(Konec.)

Jeden ali drugi njegovih učencev ga je prekosil, toda le „en detail“, celega Viktor Huga ni v tem stoletju nihče dosegel in v nobenem narodu. In zaradi česar se mu je kot nedosežnemu prvaku in kralju klanjala posebno domovina francoska, bilo je to, ker nihče ni tako lepo, tako divno po francosko pel, kakor on. Nam je lepota in okretnost slovenščine pokazal Prešeren, francoščina pa nikdar ni lepše, ubranejša in polnejše donela, kakor iz strun Viktor Huga. Pravi pesniki oživijo in pobližijo tudi jezik. Prešeren nam je iz mrtvila naredil, res ustvaril pesniški jezik. Hugo pa je že v svoji materinščini našel jezik in slog Voltaire-a. Toda, kaj je še on vrhu tega v francoščino položil, kakšne obraze in slike je iz nje pričaroval na dan. — same stilistične simfonije na slikovitem prizorišču! S suverenostjo svojega sloga je Viktor Hugo upogibal in

pokoril njegovih načel sovražnike, je kraljeval mej svojimi prijatelji vse svoje žive dni in še oddaljeni rodovi ga bodo videli gorskega velikana mej kvišku hrepenečimi griči sedanjega veka.

Od tedaj, ko se je francoska literatura tako pomladila pod žarki Viktor Hugovega genija, preteklo je pol veka, petdeset let Hugovega pesniškega, rodoljubivega in ljudomilega dela. Poezijo Hugovo le deloma oceniti, ni tem vrsticam namen. Laglje je govoriti o prvih njegovih nastopih, ki v povestnici književnosti francoske že delajo samosvojo dobo, nego-li o naslednjih, ki še zmirom opravljajo svoje delo. Rekli smo že, da je Viktor Hugova poezija bila prava božja služabnica, da je bila za človeštvo do brotljivo. Ni bila sama sebi namen, nego le goreča in unemajoča oblika za razširjevanje dobrih, osvobodilnih idej. Viktor Hugova poezija je rodoljubiva in ljudomila, je politična v tem zmislu, da je delala za svobodo, prosveto, sploh blaginjo francoskega naroda. Pesnik je s svojim narodom živel, trpel in boril se. V svojem dvaindvajsetem letu je popustil nazore, v katerih je bil odgojen sin legitimno navdahnene matere in bivšega

skega generala. Razumši časovega duha, postal je organ liberalizma, čegar ideje so zavladale v revoluciji julija meseca 1830. leta. V politično življenje pa je pogostejše jel stopati, potem ko mu je bil Ludovik Filip podelil 1843. leta čast francoskega pair-a. Leta 1848. ga nahajamo v vrsti demokratskih republikanov, borečega se za svoje ideje v svojem časniku in v „Assemblée législative“. Srdit protivnik je „decemberskega moža“. Ko pa le-ta 1852. leta zopet dobi državno krmilo v roke, prežene tudi Hugo iz domovine, kakor Augustus nekdanj Ovida. Viktor Hugov Pontus sta bila britska otoka: iz kraja Jersey, potem pa Guernsey. Dvakrat mu je Napoleon odpustil, toda obakrat mu je Hugo milost ponosno zavrnil. Vedel je, da napočijo drugi časi. Pripravljal jih je sam. Iz svojega prognanstva je vodil svoj narod. V „Contemplations“, v „Les Châtiments“, v „Légende des siècles“ in v satirah „Napoléon le petit“ je neusmiljeno bičal sleharno tiranstvo, učil je narod spoznavati svojo človeško naravo, svoj poklic, ki je kaj drugega, nego ječati pol absolutizmom in dreti se dati od malih in velikih vladarjev. Francija se je potapljala v Viktor Hugova dela

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. junija.

Veleposestvo gališko voli jutri 20 poslancev za državni zbor, trgovske zbornice v Dalmaciji pa bodo oddale svoje glasove. Koroninijevca Milivoja neso volili koroški veleposestniki, kakor se je včeraj napak poročalo, ampak istrijski, koroški so si pa zopet izbrali prejšnjega liberalnega poslanca Goësa. Štirski trgovski zbornici izbrali sta si dose-danja liberalna poslanca Wurmbanda in Zschocka. V galiških mestih izvoljeni so sami Poljaki in sicer: Smolka, Levakovski, Chazanovski, Zatorski, Dunajevski, Zavadski, Bartoszevski, Bloch, Savcsynski, Hausner, Czerkawski, Bilinski in Sohar. Poslednji velja za nezavisnega, pa je vendar dosedaj v državnem zboru skoro vselej glasoval s poljskim klubom. Štirski veleposestniki izvolili so včeraj liberalne kandidate barona Hackelberga, barona Moscon-a, grofa Attemsa in Pauer-a. Dr. Herbst bode obdržal Dunajski mandat in se je odpovedal mandatu Liberalne trgovske zbornice. Schöffel tudi ni več vsprejel mandata v spodnjeavstrijskih kmetskih občinah. Ta mož je spodnjeavstrijski deželni odbornik. V lani je v spodnjeavstrijskem deželnem zboru potegoval se z vso odločnostjo za to, da ne bi nikdo smel biti h kratu deželni odbornik in državni poslanec. Ker se neče izneveriti tem načelom, katere je vlani zastopal, letos neče več vzprejeti državnozbornskega mandata.

Čehi neso nič kaj zadovoljni z izidom volitev na Moravskem. Pričakovali so, da bodo pridobili vsaj štiri mandate, pa neso nobenega. V mestih je sicer voljen eden česki poslanec več, nego je bil zadnjič, zato so pa v veleposestvu vsled znane-kompromisa zgubili jedini mandat, ki so ga imeli. Uzrok tako neugodnemu izidu volitev je kri-vičen volilen red. Volilni okraji so tako umetno se-stavljeni, da lahko 25 % Nemcev majorizuje 75 % Čehov. Vsi česki listi zahtevajo da se mora preme-niti volilni red za Moravsko. Česki poslanci se bodo v državnem zboru za to energično potegnili. Govori se celo ko bi vlada v to ne hotela privoliti, bi jej Čehi celo odpovedali svojo pomoč.

V poslednji seji odbora nemškega „Schul-vereina“ naznanil je dr. Weitlof, da so Berolinske gospe in gospice tudi osnovale ortsgrupo tega društva, da tako prihite avstrijskim zatiranim Nemcem na pomoč. Da se Prusinja tako zanimajo za to društvo, je nov dokaz, da to društvo opravlja pri nas le nekako prusko propagando, nikakor pa ne povzdiguje avstrijskega domoljubja.

Vnanje države.

Rusi marljivo utrjujejo Sebastopol. Ogromne okope gradé na vseh važnejih točkah na obrežju in ob uhodih v luko. Oborožili jih bodo z najtežjimi topovi. Delo se hitro nadaljuje. Ravno tako hité z gradjenjem novih oklopnih „Čezme“ in „Sinope“, po noči delajo pri električni razsvetljavi. — Na železnici iz Peterburga v Reval in sicer na postaji Tads prišla je policija nekega Angleža, pri katerem so našli jako kompromitujoča pisma.

Poslednji čas Albanci po gostem napadajo srbsko ozemlje. Ti napadi so se začeli 28. maja. Ta dan zjutraj so Albanci v precejšnjem številu napali srbsko ozemlje. Začel se je hud boj srbsko mejno stražo in Albanci. Jeden roparjev je bil ubit. Albanci so bili prisiljeni umakniti se, pa so se hitro vrnili v večjem številu, njim na čelu 30 rednih turških vojakov. Razrušili so dve srbski stražnici, po-tem se pa zopet umaknili na turško ozemlje, vzešši s seboj palega svojega tovariša. 29. maja so albanski roparji napali občinski urad v Buvi, hoteli so se polastiti davčnih denarjev, ki so bili ravno pripravljani, da se odpošljejo v okrajno blagajnico. Unel se je hud boj, ki je trajal več ur. Žandarji so na-sled le prisilili Albance umakniti se. 30. maja so

roparji ubili mejača Stojana Stefanoviča in ga oro-pali. V noči mej 31. majem in 1. junijem so Al-banci napali srbsko mejno stražo pri Sviraji. Od 11. ure po noči do 4. ure je trajal hud boj, v ka-terem je palo več Albancev. Od tistega časa so pa dvakrat pri Kuršumlji Albanci udrli v srbsko ozemlje. Vsled teh napadov je vsak promet ob meji nemogoč. Srbija se je zaradi tega že dvakrat pritožila pri Turčiji. Ni pa verjetno, da bi to kaj pomagalo. Albanci se jako malo brigajo za povelja turške vlade.

Več bolgarskih prostovoljcev je neki hotelo udreti v Makedonijo, kakor se poroča „Srbskemu Narodu“ iz Carigradu, pa so jih Turki zavrnil. Bolgari so hoteli zatiranim makedonskim bratom prihiti na pomoč in z njimi začeti boj proti turškim zatiralcem.

Grki bi radi napravili kake izgrede v Vzhod-nji Rumeliji, da bi tako pripravili Turke, da uderó v to provincijo in zatro njeno avtonomijo. Sanjali so že, da kedaj razširijo svoje gospodstvo po vsem Balkanu, a v osvobojeni Vzhodnji Ru-meliji se tako lepo razvija in krepča slovanski ži-velj, da vedno bolj spoznavajo, da bode ta dežela za Veliko Grško izgubljena. To jih pa silno jezi. Kakor se poroča iz Aten, so se že po Grškem zbi-rali prostovoljci, da uderó v Vzhodnjo Rumelijo. To je pa ob pravem času zvedela grška vlada in jim zabranila. Grški državni sprevidijo, da bi kaki ne-miri na Balkanu prej škodovali nego pa koristili Grške, zategadelj je pa vlada prekrizala naklepe teh bojaželjnih panhelenistov.

Obžalovati moramo, da je angleška spodnja zbornica se izrekla proti ministerstvu. Zavrgla je z 264 proti 252 glasom povišanje davkov na spi-ritus in pivo in novo obdačenje zemljišč. To je vlada zahtevala, da more pokriti troške za vojne priprave. Ta nezaupnica pa ne velja toliko povišanju davkov, kolikor vnanji politiki sedanje vlade. Včeraj je bil ministerski svet, kaj je sklenil, se ne ve. Nekateri sodijo, da ostane sedanje minister-stvo do novih volitev, k večjemu bosta odstopila Gladstone in Granville. Vodja konservativcev, lord Salisbury, neki ne mara prevzeti vlade v sedanjem kritičnem položaji.

Le sem ter tja zvemo kaj iz Sudana, pa še to ni zanesljivo. Najnovejša poročila od tam je, da so Abisinci otepli Mahdijeve čete. Kaj je bilo povod boju mej Mahdijevimi vojskami in Abisinci, kje se je vršil ta boj, koliko so zgubili jedni in drugi, o tem se še nič ne poroča.

Na otoku Kreta odstopili so skoraj vsi kri-stijanski uradniki, ko je prišel nov generalni guver-nér Savas paša. Isto so storili tudi vsi kristijanski žandarji, ki so kar odložili orožje.

Dopisi.

Iz Trsta 9. junija. [Izv. dop.] Boj je kon-čan, sovrag poteptan v prah, da se ne bode nikdar več dvignil, le posamični spominki še tu in tam opo-zarjajo na vročino dne 7. t. m. Nabergoj je zmagal, pa še kako, kar ni nihče pričakoval. Borili smo se na življenje in smrt. Že rano v jutro dohajalo je ljudstvo iz okolice v četah na stotine pevajoč po sredi mesta na volišča. Občina poslala je svoje vo-lilce z godbo in zastavo na volišče, godba vrnila se je na vrhu nazaj. Bazovčani imeli so mej volilci 101 leto starega volilca J. Križmančiča in ko so mu povedali o nasprotnem kandidatu, da je Gari-baldin, rekel je starček: „Rad bi ga hotel poznati, da bi ga okresal“. Po 8. uri začela se je vo-litev, v vsakem volilnem okraju odprli so mala vra-tica in volilci so se gnetli v hišo, ko so vrata od-prle municipalne straže, da spuste 20 ali 30 volil-cev hkratu noter. Cikorjaši bili so poparjeni, kajti naša agitacija bila je izvrstna. Tu sem se pridri

učit kako se mora neustrašljivo agitovati. Nekateri so zabavljali, pa okoličani, ki imajo debele pesti, pa še več spretnosti, vedli so se tako izvrstno, da so nekateri zapustili bojišče in vrgli puško v grm. Volilo se je alfabetično v treh krajih, ali vender neso mogli vsi volilci pred 2. uro popoldne glasov-nic oddati. Po zaključku razšli so se volilci po mestu. Pred lahonskim gnezdnom „Chiozza“ pela je St. Ivan-ska „Zora“ na prostem pred pivovarno; imela je vedno polno poslušalcev. Cikorjaši plazili so se osra-moteni okolu. Proti večeru začelo se je zbirati vse polno ljudstva pred mestno šolo, kjer je bil skru-tinij glasovnic. Od minute do minute narašča mno-žica, lahoni stoje tu pa tam v majhnih tolpah, po-licija bila je vsa na nogah, v vojašnici so bili vo-jaki pripravljeni, ker se je bilo bati, da navstane kak izgred. Od minute do minute bil je položaj ozbil-neji. Pred laškim delavskim društvom zbralo se je vse polno Irredente, na čelu jej Roskovič. Pričako-vali so zmage, imeli so bengalične luči, da posve-tijo Mauronerju, a zaman. Vidno je bilo, da so se tudi bali, da bode množica naskočila hišo, v kate-rej je laško delavsko društvo in „Concordia“, pa straž-nikov je bila takoj četa na mestu, da ubranijo na-skok, ko bi ga nameravali. Proti 10. uri zakliče nekdo: Živio Nabergoj! akoravno še ni bil proglašen po komisiji. Kakor grom se je valil klic po vsej ulici, vsa množica klicala je „živio Nabergoj!“ Cikorjaši so se v tem hipu izgubili in poskrili. Množica pa je na tisoče valila se po ulicah, vedno kričaje živio Nabergoj noter do bosketa pri sv. Ivanu v vrt „Av-rora“. Tam je bila veteranska godba. Ko začuje ži-vioklice, takoj zaigra himno. Vse je pelo, uriskalo, plesalo in bengalični ognji razsvetljevali so lepi pri-zor. Proti polnoči vrnila se je zopet vsa množica v mesto, pa straže so pred javnim vrtom zaukazale, da se mora v malih oddelkih dalje, na kar se je ljudstvo razkropilo na vse kraje. Celo noč je bilo po pivarnah in kavarnah splošno navdušenje, nereda ni bilo nobenega. Včeraj pa so Rojanci slovesno praznovali zmago s tem, da so na večer vse hiše razsvetlili, pri 12 murbah pa se zbrali vkupe. Do-mači pevski zbor je pel in navduševal, govorilo in napivalo se je do ranega jutra, bengalični ognji pa so razsvetljevali na vrtu navdušeno zbrane Rojance. Tako smo Tržaški Slovenci vrgli zmaja ob tla in mu poklestili vse glave. Živio Nabergoj! živela na-rodna zavest na jadranskih obalah, to je na naših domačih obalah.

Iz Ljutomera 9. junija. [Izv. dop.] Izid volitev v mestni skupini Mariborski je znan in ni-kdo izmed nas ni družega pričakoval. Z našim kan-didatom gospodom dr. Radajem bi ne bilo mogoče zmagati, če bi bil dobil razun Maribora in Ptuja vse glase; kajti v imenovanih dveh mestih imajo nemški volilci večino, posebno še, če jim pridejo uradniki, kakor zdaj, na pomoč.

Udeležitev pri volitvi sploh je morala biti pov-sod živahna.

V Ljutomeru se je izmed 108 upisanih volil-cev volitve udeležilo 91 volilcev in teh je glasovalo 48 za g. dr. Ausserer-a in 43 za slovenskega kan-didata dr. Radaja.

Nasprotniki naši so že od časa, ko se jim je prišel za kandidata ponujat g. dr. Ausserer, za njega neútrudljivo delovali, — narodnjaki smo pa

ter v njih je čitala, kako nizko njena usoda leži teptana. Strla je potem okove in verige. Autokrat-stvo je septembra meseca 1870. leta ležalo na tleh. In tedaj je v ljubljeno, pomlajeno domovino vstopil najblažji demokrat Viktor Hugo kot zmagovalec, pre-slavljan kakor bog. Tisti pa, ki ga je bil pred osem-najstimi leti pregnal, moral je sedaj sam uteči — tudi na Angleško.

Hitro je Viktor Huga slava rasla tudi dru-god, povsod in vsekrog v Evropi. Bil je vsem na-vdušen apostol blage človečnosti. Tiranstvo, ki ni zavladovalo samo na Francoskem koj po 1848. letu je vzbujala njegovo maščevalno srd, kjer koli se je paslo. Kjerkoli je ljudstvo vzdihovalo brez svobode in brez svoje pravice, tja je Viktor Hugo pošiljal tolažbo in vzpodbujo. Navduševal je Poljake, Irce, Italijane, Ogre. Vest kakor živ ogenj, strašna moč je položena v dela njegova, ki so bila tedaj v Ev-ropi prepovedana od zahoda do vzhoda, a so se s slastjo preučevala v Evropi od zahoda do vzhoda. Kakor brez solnca si je dobo od leta 1852. do leta 1870. težko misliti tudi brez Hugovih „Châ-timents“.

Viktor Hugo je tedaj bil pesnik v službi po-

litike, kar le to slovo more izraziti uzvišenega in hvale vrednega. Njegovo ime bode nerazrušeno zve-zano z zgodovino države francoske. Tu spada Hugo že v prošlost, tu ga je zgodovina že pripo-znala za svojega junaka, ki je svoje delo dobro do-vršil. Viktor Hugo pa je bil vrhu tega idejalist mož, ki je z mogočno svojo poezijo delal za pre-membe, s katerimi se človeštvo približuje bolj-šemu, sebe vrednišemu življenju. Pri tem delu pa se tudi sredi malikovanja okolu oblastnikov in okolu „zlatega teleta“ nikdar ni premaknil s stališča naj-čistejše človečnosti. Kjer je vse obupavalo, tam jo je on ponosno zastopal. Oglejmo si katero prikazen koli v njegovih romanih, če tudi je morebiti nepri-jetna, ker je prefantastična, sleharna ima gorko člo-veško srce, sleharna povzdiguje pravo usmiljenje. Velik del Viktor Hugovega pisateljevanja ima na-ravnost namen, odkrivati reve revnih in ubogih, prisiliti, da kar mogoče največ ljudi po človeško živi. Zmirom je čutil s trpinom in siromakom; od-pravljal je uboštvo in beraštvo; neprestano je za-hteval, da naj nobenemu ne bodi treba stegniti roke „ni za miloščino, ni za krono kraljevo“; držav-nike je silil v službo civilizacije in v službo na-

roda; in nobeden prestol mu ni bil previsok, da ne bi bil predenj stopil kot obsojvalec smrtnih kazni. Ideja človekoljubja in usmiljenja je bila v Hugu kakor solnce, tako vse obvladajoča, kakor solnce, ki sije tudi najbolj preziranemu, tudi največjemu hudodelniku.

Civilizatorne moči, ki so iz Francije pritekale in katere še teko na Evrope vzhod, imajo v tem veku poglavitni svoj vir v nesmrtnem Viktor Hugu. Iz višin njegove poezije še teko čisti studenci in po kaplji usihajo v narode, v ljudstva. Plemeniti, pravi socializem se razvija in se bode razvil iz semena, ki ga je sejala roka velikega francoskega človeko-ljuba in pesnika. Zaradi tega je in ostane Viktor Hugo pesnik vseh narodov.

Kdo more po tem očitati Franciji, da je pre-več ljubila, preveč poveljevala tega svojega sina? Narobe je to dognano, da sta francoski narod in Viktor Hugo vredna drug drugega. Tudi mi bi tako častili pesnika, ki bi tako z nami bil vse svoje žive dni, tako nam preganjal naše zatiralce, in ki bi ob enem bil zvezda neodrešenega, obupajočega človeštva v devetnajstem stoletji, — kakor je to bil Viktor Hugo. Vendus.

začeli še le na poziv volilnega odbora narodno-konservativne stranke, ki je došel v Ljutomer še le v predvečer volitve, delovati in vendar je dobil tukaj g. dr. Radaj 43 glasov. S tem so pokazali Ljutomerski narodnjaki, da še živijo in pričakuje se, da jih bodo za naprej posnemali Ormuški domoljubi, katere bi pri zadnji volitvi skoro lahko naštel na prstih jedne roke.

Ljutomerski narodnjaki pa za naprej naj ne pozabijo postopati tako složno kakor pri zadnji volitvi po gaslu „svoji k svojim“ in potem smejo prepričani biti, da bode zmaga vsedkar na njih strani.

Domače stvari.

— (Gosp. dr. Mosche,) predsednik „Narodnemu domu“ dobil je od vladike Strossmayerja naslednje pismo:

Veleučeni gospodine predsedniče!

Vašu brzojavku, kojom mi javljate, da me je slavno društvo „Narodni dom“ imenovalo svojim počastnim članom, zatekao sam jučer kod kuće, pokle sam se sa kanoničke visite povratio bio.

Mene je to odlikovanje osobito razveselilo, tim večma, što ono dolazi od mile mi braće Slovence. Ja se na tom krasnom odlikovanju od svega srca toplo zahvaljujem i uvjeravam častnu gospodu oko „Narodnoga doma“, da ću i u napredak ljubiti ter svakom mogućom zgodom braniti i zagovarati čestite naše Slovence.

Veleučeni gospodine predsedniče! Budite tu mačem tih mojih rieči a pred častnom gospodom članovi Vašega društva.

Sa odličnim poštovanjem

ponizni

Strossmayer,
biskup.

V Djakovu dne 6. lipnja 1885.

— (Župan Ljubljanski) še vedno ni potrjen, to pa baje zaradi tega ne, ker so gospodje na Turjaškem trgu z dolensko volitvijo imeli toliko opraviti, da za vse drugo neso imeli časa.

— (Zrelostni izpiti.) Naučni minister razposlal je do deželnih šolskih oblastev ukaz, ki določuje nekaj novih stvari za zrelostne izpite na srednjih šolah. Izmed sedmero točk omenjamo tu določbo, da tisti dijaki osmega razreda, ki v drugem tečaju dobijo pričevalo 2. ali 3. reda, smejo k zrelostnemu izpitu še-le čez jedno šolsko leto; tako smejo k zrelostne tisti, ki so čez počitnice reprobirani, še le po dovršeni ponavljalni poskušnji v jeseni istega leta; nadalje pravi ukaz, da se tisti, ki sleparstvu pri pismeni preskušnji pomaga, baš tako kaznuje, kakor bi sam sleparil. Za abiturijente iz realk pa je važna novost, da v bodoče, če imajo zrelostno spričevalo, smejo na vseučilišče, ako prestopajo zrelostni izpit, ki pa ne obsega več matematike, naravoznanstva in fizike, zgodovine pa le toliko, kolikor se je nanaša starih klasičnih narodov. Te ministre naredbé stopijo v moč že to šolsko leto.

— (O afêri mej „Slovenijani“ in „purši“ na Dunaji) se nam piše z Dunaja: „Akad. društvo „Slovenija“ izvolilo je časten sod, ki je na to pretresel znano afêro v „Pratru“, v kateri sta dva

„Slovenijana“ bila društvene trakove popustila na pritisk nemških puršev. Rečeni sod je na to izrekel in zboru predlagal resolucijo, da je jeden izmed udeležencev kruto zalenočil svojo družbeniško čast ter tako nevednega se storil „Slovenije“. Zbor je ta izrek potrdil ter dotičnega člana izobčil. Drugemu „Slovenijanu“ se jednaka popustljivost ni mogla dokazati in zatorej se mu je le izrekla graja ter želja, da sodnjo pot nastopi proti napastnikom. Ker se je tudi Vašemu listu poročalo, da bode posebna deputacija pred vseučiliškega rektorja, objaviti in razjasniti mu to stvar ter prositi ga preiskave od njegove strani, dodati je, da se je to tudi zgodilo, toda magnificencija rektor je izrekel, da vseučiliško oblastvo za te stvari ni kompetentno.“

— (Bolgarska učeča se mladež na Dunaji) priredi v 13. dan t. m. v salonu „Zur Stadt Wien“ VIII., Langegasse 15 zvečer ob 8. uri večerno zabavo v spomin bolgarskega rodoljuba in pisatelja Ljubena Karavelova. Pri tem večeru bodo sodelovali: Akademski društvi „Slovenija“ in „Zvonimir“ in Zvonimirovi tamburaši.

— (Ant. Martina Slomškega zbrani spisi.) Četrta knjiga. Različno blago. Zbral, uredil in izdal Mih. Lendovšek, župnik Makolski. 1885. Natisnila tiskarna družbe sv. Mohora v Celovci. Ta knjiga izšla je ravno in ima naslednjo vsebino: Prvi oddelek: Šola in odgoja. — Drugi oddelek: Narodna politika in pa narodno gospodarstvo. — Tretji oddelek: Razna podučna tvarina. — Glede te knjige strinjamo se popolnem z velezaslužnim gosp. izdajateljem in urednikom, ki pravi v predgovoru: „Gorko vam priporočam, dragi slovenski rodoljubi, to knjigo po zadržanju svojem izvrstno in za ljudstvo velepodučno. Razširjajte jo med narod, za kojega so pisani večinoma vsi ti zbrani sestavki. Kdor jo vestno pregleda, rad bo rekel z menom vred: Zdaj še le vemo, kaj je Slomšek!“ Tržna cena tej četrti knjigi je 1 gld. 30 kr. za broširan izvod Pri izdajatelji (M. Lendovšek, župnik v Makolah — Pölschach Maxau) pa se dobiva po 1 gld. s poštnino vred.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj sta bila zatožena šepavi Tone Kokalj, čevljar, 23 let star in 17 letni Blaž Tavčar, kmetskega posestnika sin, oba iz Poljanske doline. hudodelstva uboja. Velikonočno nedeljo sta brez vsega uzroka Petra Štibila, s katerim sta poprej skupaj nesrečni „jeruš“ pila, s poleni pobila na tla in mu na glavi prizadela več ran, od katerih sta bili dve smrtni. Peter Štibil pal je na tla in takoj izdihnil svojo dušo. A zatoženca sta s poleni mrtvega še po glavi bila. Tavčar popolnem priznava dejanje, Kokalj deloma. Tavčar bil je krivega spoznan hudodelstva uboja in obsojen na tri leta teške ječe, Kokalj pa je zaradi hudodelstva teške telesne poškodbe obsojen na dve leti teške ječe. Pri obeh je ječa postrojena s postom. — Popoldne bil je zatožen 36-letni kamnosek France Rajgelj iz Drulovke, okraj Kranjski, hudodelstva uboja. 11. januarja t. l. sunil je zatoženec kmetskega fanta Miho Vranič-a z nožem od zadej mej 9. in 10. rebrom v pluća, tako da je Vranič umrl. Obsodili so ga na šest let teške ječe, poostrene s postom in da ima plačati Vraničevim dedičem 200 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 10. junija. Pri banketu kluba liberalcev izrekel je Dilke nado, da bodo pri bodočih volitvah liberalci sijajno zmagali, osobito tedaj, ako ostane Gladstone še stranki na čelu. Dilke bi osobno ne obžaloval, ko bi Tories razpravljali nerešena vprašanja. Rešitev vprašanja afganskega je tako blizu, da bi Tories evropskega miru ne mogli spraviti v nevarnost.

Madrid 10. junija. V ponedeljek tukaj šest ljudi za kolero zbolelo, včeraj zopet šest, od katerih trije umrli. V Madridu napravila se je bolnica za bolnike za kolero.

Gradec 9. junija. Pri današnji volitvi veleposestva voljeni Rudolf baron Hackelberg, Alfred baron Moscon (iz Pišec) in Fran grof Attems, vsi trije nemško liberalci.

Dunaj 9. junija. Včeraj voljeni: izmed veleposestva v Istri (ne pa na Koroškem, kakor se nam je včeraj z Dunaja brzojavilo) dr. Peter Millevoi; v galiških mestih 11 Poljakov in jeden nezavisen.

London 9. junija. V spodnji zbornici objavil je Gladstone, da ministerstvo odstopi vsled včerajšnjega glasovanja. Obe zbornici odložili sta zborovanje do petka.

Dragi rojaki!

Volitve za državni zbor v naši deželi so končane. S tem je tudi naloga centralnega volilnega odbora za zdaj po večem dopolnjena. On si torej šteje v svojo dolžnost, vsem volilcem, ki so se deloma tudi kljub silnim nasprotnim naporom ravnali po njegovih nasvetih in se trdno držali narodne discipline, izreči svojo najtoplejšo zahvalo v imenu svojem in gotovo po mislih vsega slovenskega naroda, ki bo znal ceniti veliko važnost narodne discipline in sloge.

Zlasti v osrednji kmetski skupini in skupini mest in trgov na Dolenjskem se neso vsi ravnali po priporočilu centralnega volilnega odbora, če ravno je bilo to priporočilo storjeno po večini vprašanih zaupnih mož in je gotovo, da je le brezmerna in brezozirna poznejša agitacija to prvotno razmerje spremenila.

Prihodnost bode kazala, ali so prav storili tisti narodni volilci, ki se niso ozirali na prijateljski, vestno preudarjeni nasvet iz središča Slovencev, ampak so ravnali po svoje, ne oziraje se na skupne potrebe in skupne koristi.

O postavnosti volitve v dolenskih mestih pa se bode še govorilo v državnem zboru in tačas se bode dokazalo, ali se je res žalila postava pri sestavi volilnih imenikov in kratila volilna svoboda.

Na vso moč je pa želeti, da se zopet povrne sloga v našo deželo in da bi zavedni narodnjaki nikdar ne pozabili, da le po jedinstvi smo pridobili, kar že imamo, in le po jedinstvi pomagamo svoji deželi in vsemu slovenskemu narodu do boljše prihodnosti.

Centralni volilni odbor v Ljubljani

dne 10. junija 1885.

Sveteč. Bleiweis. Grasselli. Klun. Murnik. Poklukar. Robič. Vošnjak.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Dalje.)

Sedemindvajseto poglavje.

Učilnica.

Mej temi pogovori dospela sva v Zavezno ulico. Pred nama na hribci, ki je nad mestom in okolico gospodoval, stalo je ponosno, kaj obširno poslopje, štirioglat stolp z dvema stranskima oddelkom. Ko bi bil v olikani državi, rekel bi bil: „To je žandarska vojašnica ali pa vladno namestništvo.“ v tem divjaškem narodu brez redarstva in brez vlade pa je bila le palača za a-b-c, bila je učilnica! Narod se lahko sodi tudi po njegovih stavbah.

No, doktor! vprašal me je Humbug, kako se vam dopada ta nova palača za mladino?

Od zunaj kaj močno, odgovoril sem mu; a slabo se mi zdi razdeljena. Tam gori pri onih vratih vidim ob jednem ustopati odrasle, petnajstletne dečke in jednako stare dekličice, to se mi zdi neprijetno. V vsakej dobro ustrojeni šoli ločujeta se spola; vam se pa o tej modri previdnosti baje še ne sanja ne.

Dva uroda za otroke, ki se imajo v istej sobani učiti? rekel je Humbug. Zakaj pač?

V istej sobani? vzkliknil sem; na kaj vender mislite? To je že vrhunec nenravstvenosti.

Nenravstvenost kaže se meni le v vašej domišljiji, odvrnil je Humbug smijoč se. Naši otroci, dragi doktor, so pošteni otroci; v nas poznamo le:

Virginec lectas puerosque castos.

Učilnica je le velika rodovina, kjer so le bratje in sestre, ki pri učenju mej seboj tekmujejo. Kako ste vender prišli do te strahovite bojazljivosti?

Po takem, dragi prijatelj, so Yankei pravi angelji, moški in ženske.

Yankei, odvrnil je, so ljudje, ki skrbno vse premislijo in presodijo.

In Evropeci, odgovoril sem, s svojo dvetisočletno izkušnjo so najbrže le norci, ki ne vedo, kaj govore in delajo?

Dragi doktor, rekel je Humbug, Angleži so se nam sprva smijali; sedaj pa nas posnemajo. V desetih letih v Angležih ne bode več učilnice, v katerih ne bi se oba spola skupaj učila. V drugih evropskih narodih pa je bilo odgojevanje toli časa v rokah duhovščine, da je treba več nego jednega dne,

da se iznebe svojih predsodkov. Mi ne odgajamo svojih otrok niti za menihe niti za vojnike; mi odgajamo in pripravljamo le ljudi za človeško družbo. Zakaj ne bi pač bila učilnica podoba rodbine in družbe?

Vi ste neprevidni! vskliknil sem; vi se igrate z ognjem.

Mi smo rodbinski očetje, odvrnil mi je Humbug. Izkušnja nas uči, da nič toli ne ublaži srca, ne razvija značaja ter ne vzbuja velikodušnih mislij nego to prvo skupno delo in učenje:

Emollit mores, nec sinit esse feros.

Neprevidna in brezumna je le rečena modrost starega sveta. Ločiti dečke od deklic, v najprvi mladosti jih učiti, da so drugi za druge skrivnostna nevarnost, mladostno vobraznost jim kaliti in dražiti, in potem nenadoma v najnevarnejšem trenutku možke razvnete in drzne, ženske pa nemirne, bojazljive in brez varstva izročati svetu, to je največa neumnost; ne zamerite mi, častitljiv gospod doktor. Vaša samostanska odgoja je le zagraja, ki vse strasti zadržuje in povečuje; naša skupna odgoja privaja otroke, da se mej seboj kot bratje in sestre ljubijo ter se mej seboj spoštujejo. (Dalje prih.)

Razne vesti.

*** (Bigamija.)** Pred več meseci je c. kr. okrajno sodišče v Horodenki v vasi Serafince v vzhodnej Galiciji živečemu kmetu posestniku Czerepczuk-u uradno objavilo, da je njegova na duhu bolna soproga Marija v Levovske blazni umrla in da so ranjco že pokopali. Na podlagi tega uradnega dopisa oženi se kmet ne dolgo potem v drugič. A kmalu po ženitovanji dobi župan Serafinski in kmet iz blaznice poročilo, da je bolnica Marija Czerepczuk popolnoma ozdravela in da jo vsaki čas lahko dobé domov. Prestrašeni mož, kateremu je ta nevesela vest skazila veselje medenih tednov, hiti takoj k sodnji in tukaj se razvzolja zagonetka. Pri sodnji so se bili namreč gospodje zmotili, ker so zamenjali ime Czerepczukove soproge z neko drugo v blaznici istinito umršo kmetico. Kmetič ima sedaj dve zakonito poročeni zakonski ženi.

*** (Zvižaja.)** Mlada vdova, katera ima hišo na boljšem kraju nekega Londonskega predmestja, pokliče zadnjič zelo bogatega notarja k sebi, da jej sestavi oporoko. Gospa volila je mnogim dobrodelnim zavodom za ustanove precejšnje vsote vkupe 60.000 funtov šterlingov (600.000 gld.). Notar, kateri je po teh bogatih zapuščinah sklepal na veliko bogastvo, obiskuje potem pogosto in kaj marljivo z raznimi izgovori svojo novo znanko ter jej naposled objavi ženitno ponudbo. Po daljšem obotavljanji dovoli zakonaželjna udova v zakon. Štiri tedne pozneje vršila se je že poroka in notar postal je srečen soprog — prekanjena ženska, katera si je nalašč izumila ta pripomoček, da si je prisvojila bogatega soproga in si preskrbela brezskrbno in prijetno življenje.

Poslano.

Velesenjeni gospod urednik! Kakor iz priloženih pisem posneti blagovolite, zanimajo se domoljubi v Istri in na Štajerskem, kako sem se jaz pri poslednjih volitvah v dolenskih mestih vedel. Ker je bilo brati v Vašem cenjenem listu in v „Slovenci“, da sem za g. prof. Šuklje-ja agitaval, naj očitno izjavim, da sem pri kandidaturah g. grofa Margheri-ja in g. prof. Šuklje-ja, kolikor le mogó, nepristransko ravnal razburjene duhove tolažil in pomirjeval in še celó boljšega kandidata iskal, ker se mi za sedanjí položaj nobeden izmed kandidatov ni zdel popolnoma primeren, in ker sem slutil, kakega napora bode treba, da zmaga jeden ali drugi. V dokaz svoje nepristranosti bi lahko navedel nad 100 prič, s katerimi sem se ustno ali pisмено o tem razgovarjal. Najboljši dokaz je pato, da sem se prvíkrat odtegnil volitvi, drugíkrat pa prazen listek oddal.

V Krškem, dne 8. junija 1885.

Ivan Lapajne.

Za vse, ki bivajo na deželi, se ne more dovolj priporočati, da naj imajo vedno pri hiši škatljico lekarja R. Brandt-a švicarskih pil, da takoj lahko rabijo pri rušenju zdravja (zaprtji, napenjanji, navalu krvi, boleznih jeter in žolča itd.) to sigurno in nikakih bolečin ne napravljajoče domače zdravilno sredstvo (dobé se v škatljicah po 70 kr. v vseh lekarnah). Ker se v Avstriji R. Brandt-a švicarske pile mnogovrstno ponarejajo, naj se pazi, da ima vsaka škatlica na pokrovu beli križ na rdečem polju z imenskimi počrkom R. Brandt-a.

VABILO

OBČNEMU ZBORU

„pisateljskega podpornega društva“

dne 25. junija t. l. ob 6. uri zvečer
v dvorani Ljubljanske Čitalnice.

DNEVNI RED:

1. Poročilo tajnika in blagajnika o stanju društva.
2. Volitev predsednika in 6 odbornikov.
3. Posamezni nasveti.

Opomba: Da občni zbor veljavno sklepa, treba po §. 12 na novo potrjenih društvenih pravil, da je navzočih najmanj 15 udov. Po določilih istega paragrafa sme občni zbor reševati le take nasvete, kateri so bili v povabilu razglašeni ali od udov najmanj 8 dni poprej odboru podani.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Dr. Josip Vošnjak,
predsednik.

V Ljubljani, dné 9. junija 1885.

Eksekutivne dražbe.

(iz uradnega lista.)

1. eks. držb. pos. Josipa Sajovica iz Cerkljan, 200 gl. 6. julija v Kranji. 2. eks. držb. pos. Jurija Sadica iz Slavine, 19. junija v Postojni. 2. eks. držb. pos. Matije Boleta iz Slavine, 22. junija v Postojni.

9. junija.

Pri dražbah: Koch z Dunaja. — Falkenau iz Prage. Schüssler, Dropi, Manhardt iz Trsta. — Eisler iz Budimpešte. — Kohnfelder iz Trsta.

Pri dražbah: Kaučič z Dunaja. — Schrimpe iz Kočevja. — Stern, Keleher, Pregihof z Dunaja. — Moline z Notranjskega. — Singer z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

1. junija: Antonija Preskar, krojačeva hči, 1 leto, Sv. Jakoba nabrežje št. 31, za božastjo. — Anton Velkaverh, delavec, 64 let, Sv. Petra cesta št. 44, za starostjo. 3. junija: Fran Lemut, delavec sin, 6 mes., Konjušne ulice št. 1, za gripo. — Neža Dobnikar, hišna posestnica, 72 let, Trnovske ulice št. 5, za mrtvoudom. — Franca Simončič, delavčeva hči, 7 dni, Emonska cesta št. 17, za božastjo. — Ivana Pance, delavčeva hči, 8 let, Stari trg št. 19, za spridenjem možganov. — Matija Kosec mizar, pomočnik, 32 let, Ulice na grad št. 12, za sušico.

4. junija: Fran Čebulj, kramar, Ulice na grad št. 12, za sušico.

6. junija: Alojzij Stepic, sobnega slikarja sin, 4 leta, Merosodne ulice št. 1, za sušico.

8. junija: Jakob Hočvar, lampistov sin, 20 mes., Poljanska cesta št. 25, za davico. — Josip Reichman, hišni posestnik, 48 let, Truberjeve ulice št. 1, za spridenjem želodca. — Jarnej Ravnikar, prodajalec tobaka, 80 let, Dunajska cesta št. 15, za volenico. — Lenka Ebenspanger, kupčeva hči, Dunajska cesta št. 15, za oslabiljenjem moči. — Pavel Končar, krojačev sin, 17 let, Žilovske ulice št. 5, za jetiko. — Reza Rožja, hišna posestnica, 64 let, Sv. Petra cesta št. 11, za oslabiljenjem moči. — Jakob Uda, pomočni uradnik, 80 let, Sv. Jakoba trg št. 7, za mrtvoudom.

9. junija: Antonija Vrhovec, zidarjeva hči, 6 dni, Kolodvorske ulice št. 28, za slabostjo.

V deželni bolnici:

3. junija: Anton Pajk, dinar, 18 let, za jetiko. — Josip Glaries, natkar, 35 let, za vnetjem reber.

5. junija: Reza Petrič, dekla, 43 let, za sušico. — Lenka Žagar, gostija, 80 let, za starostjo.

V vojaški bolnici:

1. junija: Matija Keržnik, vojak 17. pešpolka, 22 let, za sušico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. junija	7. zjutraj	733.77 mm.	16.4° C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	732.60 mm.	27.6° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.82 mm.	18.4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 20.8°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. junija t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 50	kr.
Srebrna renta	83	10
Zlata renta	104	30
5% narčna renta	98	45
Akcije narodne banke	859	—
Kreditne akcije	288	20
London	124	30
Srebro	—	—
Napol	9	86
C kr cekini	5	86
Nemške marke	60	90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	10
Ogrska zlata renta 4%	98	60
„ papirna renta 5%	92	80
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemij obé avstr. 4 1/2% zlati zast listi	124	—
Prior obliq Elizabetine zapad železnice	113	—
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	175
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	98
Tramway-društ. velj 170 gld a. v	212	—

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mlovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat. nominiš umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Košnja trave

(sena in otave)

na vrtu c. kr. kmetijske družbe dala se bode v najem potom dražbe v četrtek 11. t. m. ob 11. uri dopoldne.

(343—2)

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po	gld. 1.—
„ elegantno vezan po	1.50
II. zvezek, nevezan po	0.70
„ elegantno vezan po	1.20
III. zvezek, nevezan po	0.70
„ elegantno vezan po	1.20
IV. zvezek, nevezan po	0.70
„ elegantno vezan po	1.20

Ako pa tudi odajemo vsak posmičen zvezek, vendar se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II., III. in IV. nevezani zvezek 3 gld. Za vse štiri lepo vezane zvezke 5 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.

Naročnina pošilja se najprikladneje s poštami nakaznicami pod naslovom: g. Jos. Stare v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

(22—24)

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Staretu v Ljubljano naročilno svoto 6 gold.

Odbor za Jurčičev spomenik.

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbottvorov s sliko skladateljevo. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjige je 1 gld. 60 kr., zares izredno nizka. (194—19)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem skladatelji in naj se naročnino pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Dravljia kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezní v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemerijode, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—1)

Cena steklenici 10 novo

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Männing in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebušbolju, zasliženju, želodčne kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu tekariji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu.

(716—45)

Velika partija 1 (788—98)

ostankov sukna

(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno možko obleko. pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljatei marke za 10 kr.

NAZNANILO.

Najino prodajalnico na drobno

je treba nekaj prezidati in ta poprava se ne dá dalje odlašati, zato nama je želeli, da svojo

zalogo poletinskega in modnega blaga hitro kolikor moči zmanjšava. Iz tega uzroka sva ukrenila, dotično blago od našnjega dne počenši skozi štiri tedne prodajati po znatno

znižani ceni.

Uljudno vabeča na mnogobrojno obiskovanje najine prodajalnice in na obilna pismena naročila, katera bodeva najsolidneje izvrševala s poštne obratom, priporočava se najudaneje.

V Ljubljani, dne 3. junija 1885.

KRISPER & URBANC.

(337—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.